

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4060/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, ради поништаја решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Београд 02 број 4314-81/2006 од 01.06.2006. године, у предмету доприноса, у нејавној седници већа одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Београд 02 број 4314-81/2006 од 01.06.2006. године и закључком под истим бројем од 14.05.2007. године, којим је извршена исправка броја другостепеног решења 4311-21/2006 погрешно означеног у уводу, а које је и у тужби наведено као оспорено решење, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Барајево 47-433/2005-010-01 од 26.07.2005. године, а који број решења је првобитно грешком означен у диспозитиву оспореног решења као 47-433/2005-010-02, а што је такође исправљен наведеним закључком. Првостепеним решењем 47-433/2005-010-01 од 26.07.2005. године тужиоцу је утврђено коначно задужење доприноса за социјално осигурање за период од 01.01.2004. до 31.12.2004. године и коначно утврђена обавеза доприноса за социјално осигурање за наведени период у износу од 420.233,01 динар, с тим да разлику између коначног задужења доприноса и утврђених аконтација тужилац уплати на рачуне ближе наведене у диспозитиву решења.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа број 4311-21/2006 од 01.06.2006. године и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да су разлози дати у образложењу решења нејасни и неразумљиви, јер се првостепено решење које је наведено у оспореном решењу односи на порез на доходак грађана и осталих јавних прихода. Истиче да је решењем Филијале Барајево 47-433/2005-010-01 од 26.07.2005. године утврђено коначно задужење доприноса за социјално осигурање за 2004. годину, а која обавеза је утврђена супротно закону. У вези са тим истиче да је основица за обрачун доприноса неправилно утврђена тим пре што су се порески органи позвали на прописе из 2005. године, иако се коначно задужење доприноса односи на 2004. годину. У вези са тим указује да се у односу на тужиоца није могла применити највише прописана основица за обрачун доприноса за социјално осигурање, при чему је неосновано који је од стране пореских органа утврђен као приход за 2004. годину, с обзиром да је приликом утврђивања износа прихода урачунати и износи прихода остварених за 2002. и 2003. годину када је био паушалац. Предложио је да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

По оцени Врховног суда Србије, правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган донео законито решење којим је тужиоцу, као власнику "ББ" утврдио коначно задужење доприноса за социјално осигурање за период од 01.01.2004. године до 31.12.2004. године у износима ближе наведеним у диспозитиву решења. Ово са разлога што је тужилац обвезник доприноса за социјално осигурање у складу са чланом 12. став 1. тачка 1. и 2. Закона о пензијском о инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", број 34/03), чланом 8. став 1. тачка 8. и 9. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник РС", бр. 12/92 ... 80/02), чланом 105. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености ("Службени гласник РС", број 71/03) и чланом 7. до 9. Закона о доприносима за социјално осигурање ("Службени гласник РС", број 84/04). При томе је основица за обрачун доприноса утврђена применом члана 192. и 193. Закона о пензијском о инвалидском осигурању, члана 108и. Закона о здравственом осигурању и члана 136. до 138. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености, као и применом одредаба члана 37. и 43. Закона о доприносима за социјално осигурање, на које прописе су се правилно позвали првостепени и тужени орган, а имајући при том у виду опорезиву добит која је утврђена у поступку контроле пореза на приход од обављања самосталне

делатности, а који износ је виши од петоструког износа просечне годишње зараде по запосленом у Републици према последњем објављеном податку надлежног републичког органа за послове статистике. Стога је пореска основица утврђена према износу највише годишње прописане основице, како је то правилно оценио тужени орган дајући довољне и јасне разлоге.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је оспорено решење нејасно и неразумљиво, те да се број првостепеног решења које је наведено у оспореном решењу не односи на коначно задужење доприноса за социјално осигурање, па је нашао да ови наводи не доводе у питање законитост оспореног решења. Ово са разлога што је закључком од 14.05.2007. године, који је пуномоћник тужиоца примио дана 30.05.2007. године и који је правноснажан извршена исправка у бројевима оспореног и првостепеног решења, а имајући у виду и садржину оспореног решења, јасно је да је овим решењем одлучено о жалби тужиоца изјављеној против решења којим је утврђено коначно задужење доприноса за социјално осигурање и против којег је поднета и тужба.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 20.12.2007. године, У. 4060/06

Записничар, Председник већа-судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС